

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 1825

Til udenrigsministeren (19/4 02) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvordan regeringen har forberedt at rejse den kritisable menneskerettighedssituation i Kina i forbindelse med fødevarerministerens og forsvarsministerens aktuelle besøg i landet?«

Svar (2/5 02)

Udenrigsministeren (Anders Fogh Rasmussen, fg.):

Der henvises til statsministerens skriftlige besvarelse af spørgsmål S 1803 af 18. april 2002 fra Morten Helveg Petersen (RV) og mundtlige besvarelse af spørgsmål S 1833 af 19. april 2002 fra Mette Frederiksen (S).

Spm. nr. S 1883

Til justitsministeren (23/4 02) af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor det kun er hunde, der er omfattet af en særlig lov, hvis de forvolder skade, og hvorfor andre løsgående dyr, f.eks. heste, ikke er det, samt om ministeren vil overveje at ændre på dette forhold?«

Begrundelse

Det forekommer spørgeren indlysende, hvis en hest forvolder en skade, uanset hvem eller hvad skaden rammer, at ejeren i lighed med en hundeejer burde have et retligt ansvar.

Hvert efterår sker der en række trafikuheld, som skyldes dyr, der er løbet ud af deres indhegning – fortrinsvis heste og kvæg. Det er spørgereens opfattelse, at der er tale om et tiltagende antal tilfælde år efter år, og at problemet skyldes for dårligt vedligeholdte elførende hegn.

Svar (6/5 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

I relation til erstatningsansvar gælder i dansk ret som udgangspunkt en almindelig ulovbestemt erstatningsregel (culpa-reglen). Culpa-reglen indebærer bl.a., at en skadevolder alene er ansvarlig for skader, der kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom. Det skal med andre ord kunne bebrejdes den pågældende, at skaden er sket.

På en række områder er det imidlertid fastsat, at der gælder et objektivi ansvar for skadevoldende handlinger. Et sådant ansvar indebærer, at en person kan ifalde ansvar, selv om skadens opståen ikke kan bebrejdes den pågældende.

Et eksempel på en regel om objektivi ansvar findes i § 8 i hundeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 389 af 26. juni 1986 med senere ændringer, hvorefter besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, som hunden forvolder. Af andre eksempler kan i denne sammenhæng nævnes § 3 i mark- og vejfredsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 818 af 11. december 1987 med senere ændringer, hvorefter besidderen af et husdyr skal erstatte visse nærmere angivne skader forvoldt som følge af, at dyret kommer ind på anden mands grund. Den nævnte bestemmelse i mark- og vejfredsloven suppleres af Danske Lov 6-10-2, hvorefter der gælder et objektivi ansvar for personskader, som forvoldes af visse større husdyr. Reglen i Danske Lov 6-10-2 omfatter skader forvoldt af løsgående dyr, f.eks. dyr der er brudt ud af en fold. Der kan i øvrigt henvises til Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 92 af 28. januar 2002 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. Del – bilag 200).

Ud over hundelovens ansvarsregler gælder der således i dag i en række tilfælde et objektivi ansvar for skader forvoldt af dyr. På områder, hvor der ikke findes objektive ansvarsregler, gælder dansk rets almindelige culpaansvar. På den baggrund finder Justitsministeriet ikke anledning til at overveje ændringer på området.

Spm. nr. S 1927

Til fødevarerministeren (25/4 02) af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren præcisere, hvordan EU-støtte-reglerne vedrørende 90-dyrs-loftet (kvæg) admi-